

மூலமும் மொழிபெயர்ப்பும்

நேர்காணல்

ஜி.குப்புசாமி

சா.தேவதாஸ்: அருந்ததி ராயின் *‘The Ministry of Utmost Happiness’* நாவலின் தமிழாக்கத்தை இதனை வாசிக்கத்தொடங்கும்போது, தலைப்பிலிருந்தே மொழிபெயர்ப்பாளரின் பங்குப்பணியை உணர முடிகிறது. தமிழில் இத்தலைப்பை எப்படிக் கொண்டுவந்தீர்கள்?

ஜி. குப்புசாமி : *Castle of Crossed Destinies* என்னும் கால்வினோ நாவலை மொழிபெயர்த்து முடித்தபின்னரே, தலைப்பை ஒருவாறு உள்வாங்கி ‘ஒன்று கலந்திடும் விதிகளின் கோட்டை’ என்று என்னால் தலைப்பிட முடிந்தது நினைவுக்கு வருகிறது .

The Ministry of Utmost Happiness என்ற தலைப்பில் அருந்ததி ராயின் புதிய நாவல் வெளிவருவது தெரிந்தபோதே இத்தலைப்பு தரப்போகும் சிக்கல்களை எண்ணிக் கவலைப்பட்டத் தொடங்கிவிட்டேன். அருந்ததி ராய் தனது கதைகளுக்கும் கட்டுரைகளுக்கும் சூட்டுகின்ற தலைப்புகளுக்குப் பின்னால் இருக்கின்ற ஆழமான அர்த்தங்களை அறிந்திருப்பதால் நாவலை வாசித்து முடித்தபிறகுதான் தலைப்பின் உண்மையான பொருள் விளங்கும் என்று புத்தகம் கைக்குக் கிடைக்கும்வரை ஆவலோடு காத்திருந்தேன்.

அருந்ததி ராயின் எழுத்துக்கள் என் நாடிநரம்பொங்கும் கலந்திருப்பதாலோ என்னவோ, ஆரம்ப அத்தியாயங்களின்போதே நாவலின் தலைப்பின்மீது போர்த்தியிருந்த சருகுத்திரை விலகத் தொடங்கிவிட்டது. *Ministry* என்ற சொல்லின் உண்மையான பொருள் விளங்கியபோது, ஆர்வெல்லியப் புன்னகை நூலின் அட்டையில் எனக்குப் புலப்பட்டது. அது ஒரு கண்டடைதல். ஐராஜ் ஆர்வெல்லின் ‘1984’ நாவலை என் புத்தக அடுக்குகளில் தேடியெடுத்தேன். இப்புக்குப்பெற்ற *dystopian* நாவலில் எதிர்கால அரசாங்கம் தொழில்நுட்ப உதவிகளோடு ஒவ்வொரு தனிமனிதனையும் தனது வெவ்வேறு அமைச்சகங்களின் மூலம் கண்காணிக்கிறது, கட்டுப்படுத்துகிறது, தண்டிக்கிறது. ஆனால் அமைச்சகங்களின் பெயர்கள் அவற்றின் பணிகளுக்கு நேரெதிரானவை. *Ministry of Love* இன் பணி அரசுக்கு எதிரானவர்களைச் சித்திரவதை செய்வது; *Ministry of Peace* என்பது இராணுவ அமைச்சகம்; *Ministry of Truth* இன் வேலை பொய்த் தகவல்களையும் வதந்திகளையும் நாட்டு மக்களிடையே பரப்புவது.

ஆர்வெல்லின் நீட்சியாக அருந்ததி ராய் தனது நாவலின் தலைப்பில் பொதிந்துவைத்திருக்கும் மறைக்குறிப்பு இந்நாவலை முழுமையாக வாசித்து முடித்தபின் விளங்கும். இந்நாவலின் முக்கியப் பாத்திரங்கள் வெளியுலகின் நிராகரிப்பிலிருந்து ஒதுங்கிவந்து, அந்தக் கைவிடப்பட்ட மயான பூமியில் தமக்கான தனியுலகை அமைத்துக்கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் வாழத்தொடங்குகின்றன. ஆனால் அதுவொன்றும் உண்மையான பொருளில் ‘பெருமகிழ்வு’ அல்ல. இவ்வாறாக ஆர்வெல்லின் துணையோடு தலைப்பின் புதிரை அவிழ்த்து இப்பெயரை முடிவுசெய்தோம். ஆனாலும் நூல் வெளிவருவதற்கும் முன்பே தலைப்பு வெளியே கசிந்துவிட்டதால் *Ministry* என்ற கிறித்துவச் சொல்லுக்கு ‘ஊழியம்’தானே சரியான சொல் என்று சிலர் கேள்வி எழுப்பினர். அவர்கள் எல்லாருக்கும் நான் அளித்துவந்த ஒரே பதில் ‘தயவுசெய்து நாவல் வெளிவந்ததும் படியுங்கள், புரியும்’ என்பதே.

இத் தலைப்பைச் சூட்டுவதற்கு சகுமாரன், ஆர். சிவகுமார், பிரசாந்தி சேகரம் ஆகியோரின் ஆலோசனைகளும் எனக்குப் பக்கபலமாக இருந்தன.

சா.தே : இந்நாவலில் வரும் வசைமொழிகள் இந்தி / உருது / காஷ்மீரி மொழி சார்ந்தனவாக இருக்கக்கூடும். அவற்றை எப்படி மொழிபெயர்த்தீர்கள்? இவ்வளவு கொச்சையான வாசகங்களை விட்டுவிடாமல் அப்படியே தமிழில் தந்துவிட வேண்டும் என எப்படி முடிவுக்கு வந்தீர்கள்?

ஜி.கு: மூலப்படைப்பில் பயன்படுத்தியிருக்கும் பிரயோகங்களை மொழிபெயர்ப்பில் தவிர்க்கக் கூடாதல்லவா? மேலும் ஆங்கில நாவலில் இடம்பெறுகிற இந்தி, உருது, கஷ்மீர் வசைச் சொற்களோடு அவற்றுக்கான ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பையும் ராய் அடைப்புக் குறிகளுக்குள் தந்துவிடுகிறார். நான் அச்சொற்களோடு தமிழ்ப் பொருளையும் தந்திருக்கிறேன்.

அந்த வசைச் சொற்களையெல்லாம் தணிக்கை செய்துவிட்டால் நாவலின் பாத்திரங்கள் வெறும் எலும்புக்கூடுகளாகிவிடும்.

சா.தே: அருந்ததிராயின் கட்டுரைகள்கூட மிக ஆற்றல் வாய்ந்த மொழியில் இருக்கும். புனைவு என்று வரும்போது இன்னும் கவனத்தை / உழைப்பைக் கோரும் நடையாக இருக்கும் . மொழிபெயர்ப்பில் அதனைக் கொண்டுவரும்போது உங்களுக்கு இருந்த சவால் என்ன ? ஏற்கெனவே ‘சின்ன விஷயங்களின் கடவுள்’ நாவலை மொழிபெயர்த்திருந்ததால் எளிதாக இருந்ததா?

ஜி.கு : 1998ஆம் ஆண்டு முதல் அருந்ததி ராயின் எழுத்து என் உடம்பின் எல்லா செல்களிலும் ஊறியிருக்கிறது. வேறு எந்த எழுத்தாளரின் எழுத்துக்களோடும் நான் அந்த அளவுக்குக் கலந்திருப்பதாகச் சொல்லமுடியாது. ஒரு வாசகனாக என்னை அருந்ததி ராயின் ‘alter ego’ என்றே உணர்கிறேன். *‘The God of Small Things’* நாவலை மட்டுமே 98, 99 ஆம் வருடங்களில் திரும்பத்திரும்ப வாசித்துக்கொண்டிருந்தேன். எத்தனை முறையென்று கணக்கு வைத்துக்கொள்ளவில்லை. ஐம்பதுமுறைகளுக்கும்மேல் இருக்கலாம் என்று உத்தேசிக்கிறேன். இந்நாவல் மிகவும் சிக்கலான மொழிநடையில் எழுதப்பட்டிருப்பதை வாசகர்கள் உணர்வார்கள். ஆனால் நாவல் அருந்ததி ராயின் குரலில் என் ஆன்மாவுடன் முற்றாகக் கலந்திருந்ததால், என் சொந்த நாவலை எழுதுவதுபோல மிகச் சரளமாக, மிக வேகமாக ஒருசில மாதங்களிலேயே மொழிபெயர்த்து முடித்துவிட்டேன்.

ஆனால் உங்களுடைய இக்கேள்விக்கு, ‘பெரு மகிழ்வின் பேரவை’யின் பின்னூரையில் நான் குறிப்பிட்டிருந்ததைத்தான் பதிலாகத் தரமுடியும்.

‘சின்ன விஷயங்களின் கடவுள்’ நாவல் மொழிபெயர்ப்பு அனுபவத்திலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருந்தது பெருமகிழ்வின் பேரவை மொழியாக்கச் செயல். முதல் நாவல், எனக்குள் ஒலித்துக்கொண்டிருந்த அருந்ததி ராயின் குரலை மொழிபெயர்க்கவைத்ததென்றால், இரண்டாவது நாவலின் குரல்கள் பழைய தில்லியிலிருந்தும், அதன் கைவிடப்பட்ட இடுகாட்டிலிருந்தும் குஜராத்திலிருந்தும் கஷ்மீரிலிருந்தும் ஆந்திர வனப்பகுதியிலிருந்தும் பல்வேறு திசைகளிலிருந்தும் என்னைச் சூழ்ந்து, அலக்கழியவைத்தன. மூச்சைத் திணறடித்த, உடம்பெங்கும் ஊமைவலிகளையும் குற்றவணர்வுகளையும் புகுத்தின. அந்நியக் குரல்களாக அதுவரை இருந்தவை, நாவலை மொழிபெயர்த்து முடித்தபோது அந்தரங்க ஓலங்களாக மாறியிருந்தன.

கடினமான மொழிநடையையும் மிக நுட்பமான மெல்லிய மனவுணர்வுகளையும் கொண்ட நாவல்களே மொழிபெயர்க்கக் கடினமானவை என்ற என் கருத்தை உடைத்து நொறுக்கியது ‘பெருமகிழ்வின் பேரவை’. அருந்ததி ராயின் ஆங்கில நடை என் மனத்துக்கு மிக நெருக்கமானது. புனைவோ கட்டுரையோ எதை அவர் எழுதினாலும், அவருடைய வரிகள் அதே குரலில், அதே தொனியில் என் மனத்துக்குள் தமிழில் ஒலிக்கும். இந்த மாயம் வேறெந்த எழுத்தாளரிடமும் எனக்கு நிகழ்வதில்லை. அதனால்தான் ‘சின்ன விஷயங்களின் கடவுள்’ நாவலை ஒருசில மாதங்களில் மிக எளிதாக மொழிபெயர்த்து முடித்தேன் (இன்றளவும் என் ஆகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு அதுதான் என்று உறுதியாக நம்புகிறேன்). ஆனால் ‘பெருமகிழ்வின் பேரவை’ வாசிக்கவேண்டிய நாவல்தானே தவிர, அதன் மொழிபெயர்ப்பில் இறங்குவது பேராபத்து என்று முதல் அத்தியாயத்திலேயே உறைத்துவிட்டது.

கொடூரங்களைப் பயங்கரமாக ஒலிக்கும் சொற்களால் வர்ணிப்பதை எளிதாக மொழியாக்கம் செய்துவிடலாம். ஆனால் எள்ளையும் உள்ளடங்கிய பெரும் வேதனையையும் கொண்ட மிகக்கூர்மையான நடையில் ராய் எழுதிச்செல்வதை முழுவதுமாக நமக்குள் ஏற்றிக்கொண்டு, உங்கள் மொழிக்குக் கைமாற்றி, பிரதியில் இறக்கிவைக்கும்போதுதான் உங்கள் மேனியெங்கும் குருதிவழிந்துகொண்டிருப்பதையும், உங்கள் இதயம் நொறுங்கிக்கிடப்பதையும் உணர்கிறீர்கள். இந்நாவலின் பக்கங்களில் உறைந்திருக்கும் ரத்தம் கஷ்மீரிலும் தில்லியிலும் நாடெங்கிலும் சிந்தியவை மட்டுமல்ல, நாவலாசிரியரோடு சேர்ந்து மொழிபெயர்ப்பாளனின் ரத்தமும் அவற்றோடு கலந்திருக்கிறது.

சா.தே : ராபர்ட் கிளைவ்வின் சுயசரித்ததைத் தமிழுக்குத் தருமாறு ஒரு நிறுவனம் என்னிடம் கேட்டபோது நிராகரித்துவிட்டேன். பின்னாலானியச் சூழலில் வாழும் நாம், காலனியகால நிர்வாகியின் சுயசரிதையை ஏன் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதுதான் எனது நிராகரிப்புக்கான காரணம் . கிளைவ் பற்றிய விமர்சனநூல் வேண்டுமானால் கொண்டுவரலாம் என்று நான் சொன்னபோது அந்நிறுவனம் அதனை ஏற்றுக்கொண்டது. எதை மொழிபெயர்ப்பது என்பதில் ஒரு தெரிவு அவசியம் என்றெண்ணுகிறேன். உங்களது நிலைப்பாடு என்ன?

ஜி.கு: நிச்சயமாக. என் மனோதர்மத்துக்கு உடன்படாத எந்த எழுத்தையும் மொழிபெயர்க்கமாட்டேன். பல மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் தமது தலையில் கட்டப்பட்ட நூல்களைத் தொழில்ரீதியாக மொழிபெயர்த்துத் தருவதை அறிவேன். மொழிபெயர்ப்பு எனக்கு ஆத்மார்த்தமான செயல்பாடு. எனக்கு விருப்பமான நூல்களைத்தான் காலச்சுவடு கண்ணனிடம் உரிமை பெற்றுத் தரச்சொல்லிக் கேட்கிறேன் (‘நச்சரிக்கிறேன்’ என்று சொல்வதுதான் சரியான பதமாக இருக்கும் என்று கண்ணன் சொல்லக்கூடும்!) என் ரசனையை மட்டும் அடிப்படையாக வைத்துத் தேர்வு செய்பவதில்லை. தமிழுக்கு வரவேண்டிய நூல்களாக நான் கருதும் நூல்களைத்தான் கையில் எடுக்கிறேன். சமகாலத் தமிழ் இலக்கியத்தின் வீச்சையும் அதன் எல்லையையும் சற்று நீட்டிக்க உதவும் படைப்புகள் என் இலக்கு.

சா.தே: புனைவு இலக்கியத்தில் தமிழில் இன்றைக்கு ஒரு மொழிபெயர்ப்பு செய்யுங்கள் என்று கோரினால் , எந்த மொழியிலிருந்து எந்த நூலைத் தேர்வு செய்வீர்கள்?

ஜி.கு: இது மொழிபெயர்ப்புகளின் இரண்டாம் பொற்காலமாக இருக்கிறது (முதலாவது 50கள்). ஆனால் குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளின் படைப்புகள்தான் அதிகமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. 19ஆம் நூற்றாண்டின் ரஷ்ய மேதைகளைத் தெரிந்த அளவுக்கு, இன்றைய ரஷ்ய எழுத்தாளர்கள் நமக்கு அறிமுகமாகவில்லை. சோல்செனிட்சின்னுக்குப் பிறகு நமக்கு யாரைத் தெரியும்? சீனாவிலிருந்து ‘ஒநாய் குலச்சின்னம்’ மூலமாக ஜியாங் ஜோங்கையும், நோபல் வென்றதால் மோ யானையும் மட்டும் அறிந்திருக்கிறோம். தென் கிழக்காசிய நாடுகள் தமிழ் இலக்கிய உலகைப் பொறுத்தவரை இருண்ட பிரதேசங்களாகவே இருந்து வருகின்றன. வியட்நாமிலும் கம்போடியாவிலும் இந்தோனேசியாவிலும் தாய்லாந்திலும் நிச்சயமாக மிகச்சிறந்த எழுத்தாளர்கள் இருப்பார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். இந்நாடுகளின் நூல்கள் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகள் வாயிலாக வெளிச்சத்துக்கு வராமல் இருப்பதே இதற்குக் காரணம் என்று புரிகிறது. ஆனால் சில நாடுகளை அரசியல் காரணங்களுக்காகக் கண்டுகொள்ளாமல் இருக்கிறோமோவென்றும் தோன்றுகிறது. குறிப்பாக இஸ்ரேலில் மகத்தான எழுத்தாளர்கள் உண்டு. சில வருடங்களுக்கும் முன் மறைந்த அமோஸ் ஒஸ் படைப்பு தமிழுக்கு இதுவரை வரவில்லை. இன்றைய இஸ்ரேலிய எழுத்தாளர்களில் முக்கியமானவரான எட்கர் கெரெட் சமீபத்தில் சில குறுங்கதைகள் மூலமாகத் தெரியவந்திருக்கிறார். ஆனால் இவற்றையெல்லாம்விட மிகப் பெரிய கோகம் மூன்று வருடங்களுக்கும் முன் அசதாவின் அற்புதமான மொழிபெயர்ப்பில் வெளிவந்த டேவிட் கிராஸ்மன்னின் ‘நிலத்தின் விளிம்புக்கு’ என்ற மிக முக்கியமான நாவலுக்கு இதுவரை இங்கு கவனம் ஏற்படாமல் இருப்பது, உண்மையில் நாம் கொண்டாடியிருக்கவேண்டிய மொழிபெயர்ப்பு அந்நாவல்.

நான் மொழிபெயர்க்க விரும்பும் நாவல்களின் பட்டியலைச் சொன்னால் அது நீண்டுகொண்டே போகும். *Juan Gabriel Vasquez* இன் *‘The Sound of Things Falling,’* *Yuri Herrera* வின் *‘Signs Preceding The End of the World’* *Javier Marías* வின் *‘A Heart So White’* *Chigozie Obioma* வின் *‘The Fishermen’* *NoViolet Bulawayo* வின் *‘We Need New Names’* *Ben Okri* யின் *‘The Famished Road’* *Mieko Kawakami* யின் *‘Breasts and Eggs’*...என்று சொல்லிக்கொண்டே போவேன்.

சா.தே: பாழக், காலியானோ, அருந்ததிராய், இஷிகுரோ எனப் பல எழுத்தாளர்களைத் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்துள்ளீர்கள். எந்த மொழிபெயர்ப்பை வாசகர்கள் / விமர்சகர்கள் விவாதித்திருக்கிறார்கள்?

தமிழில் இப்போது மொழிபெயர்ப்புகள் ஏராளமாக வருகின்றனவேயொழிய காத்திரமான விமர்சனங்கள் வருவது மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. மேலும் மொழிபெயர்ப்புகளை அறுதியிடுவதிலும் பெரும் சிக்கல்கள் காணப்படுகின்றன. ‘பாப்பதற்கு எளிமையாக, தமிழிலேயே எழுதப்பட்டதைப்போல இருப்பதே நல்ல மொழிபெயர்ப்பு’ என்று நினைப்பவர்களே அதிகமாக இருக்கிறார்கள். மொழிபெயர்ப்பு குறித்து இங்கு உரையாடலே நிகழ்வதில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரை, என் மொழிபெயர்ப்புகளுக்கு விமர்சனம், பாராட்டுகள் வருகின்றனவா என்றெல்லாம் எதிர்பார்ப்பதில்லை. தமிழுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நான் நினைக்கும் படைப்புகளை, நேர்மையாக மொழிபெயர்த்துத் தருவது மட்டுமே என் வேலை என்று நம்புகிறேன். எனது மொழிபெயர்ப்புகளை ஆழமாக வாசிப்பவர்கள் நிறையப்பேர் இருக்கக்கூடும். நிச்சயமாக இருப்பார்கள். அவர்கள் தமது எண்ணங்களை எழுதாமல் இருக்கலாம், என்னோடு பகிர்ந்துகொள்ளாமல் இருக்கலாம். அதை நான் முக்கியமாக நினைக்கவில்லை. எனது ‘கடல்’ நாவல் மொழிபெயர்ப்பு, தேவியாரதிக்கு ‘நிழலின் தனிமை’ நாவலுக்கான மொழிநடையைத் தீர்மானித்துக்கொள்ள உதவியதாகச் சொன்னார். ‘உடைந்த குடை’ பா. வெங்கடேசனுக்குப் பெரும் ஊக்கம் அளித்ததாகச் சொன்னார். இதுபோதும் என்று நினைக்கிறேன்.

‘என் பெயர் சிவப்பு’ எப்போதும் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படும் படைப்பு. சில விருதுகள் கிடைத்திருக்கின்றன. மொழிபெயர்ப்பாளனுக்கு உண்மையான விருது, அவனுடைய மொழியில் தனது மொழிபெயர்ப்புகளின் மூலம் புதிய பாய்ச்சல்களை உண்டாக்குவதே. அது உடனடியாகக் கண்ணுக்குப் புலப்படுவதில்லை. வருங்காலத்தில் மகத்தானதொரு படைப்பு முளைவிடும்போது அதன் விதையிலைக்குச் செறிவூட்டும் வளமான வேர்ச்சத்தாக எனது மொழிபெயர்ப்பு அமையுமென்றால் என் காலத்துக்குப் பிறகும் நிறைவாக இருப்பேன்.

About Us

Privacy Policy

Terms & Conditions

முகப்பு

எங்களை பற்றி

சந்தா விவரங்கள்

புக் கிளப்

புத்தக ஆயுள் சந்தா

Font Help

தொடர்பு

சிறப்பு திட்டம் 6

சிறப்பு திட்டம் 5

சிறப்பு திட்டம் 3

சிறப்பு திட்டம் 2

2019-2020 புத்தகப் பட்டியல்

2015-2016 வெளியீடுகள்

2014 வெளியீடுகள்

2013 வெளியீடுகள்

2012 வெளியீடுகள்

2011 வெளியீடுகள்

2010 வெளியீடுகள்

2009 வெளியீடுகள்

Powered By

mag²

flipkart

magzter